

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvcvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

5. De his, quæ circa celebrationem huius mysterij fiunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72797)

lis verbis Christi cōficiit: alia uero necesse est adde-
read p̄parationē populi sumētis, sicut dictū est. ¶
AD SECUNDVM dicendum, quod sicut dicitur
Ioannis ultimo, Multa sunt à Domino facta uel di-
ctaque Euangeliste nō scripserunt: inter quæ fuit
hoc, q̄ Dominus in cena oculos leuauit in celū:
quod tamen Ecclesia ex traditione Apostolorum
habuit. Rationabile enim uidetur, ut qui in susci-
tatione Lazari (ut h̄c Ioan. 11.) & in oratione, quā
pro discipulis fecit, Ioan. 17. oculos leuauit ad Pa-
tronem, in huius sacramenti institutione multo ma-
gis hoc fecerit, tanquam in re potiori. Quod autē
dī. Manducate & comedite, non differt quantum
ad sensum: nec multum refert quid dicatur, prae-
terim cum uerba illa non sint de forma, ut supra
dictum est. ¶ Quod autem additur, omnes, intelli-
gitur in uerbis euangeli: licet nō exprimatur: quia
ipse dix erat Ioan. 6. Niſi manducaueritis carnem
filii hominis, non habebitis uitam in uobis.

AD TERTIVM dicendum, quod eucharistia est sacra-
mentū totius ecclesiasticū unitatis. & ideo specia-
liter in hoc sacro magis, q̄ in alijs debet fieri mē-
tio de oib. q̄ pertinet ad salutem totius ecclesie. ¶

AD QUARTVM dicendum, quod in instruō fidei
est duplex. Una, quæ fit nouiter imbuendis. s. cate-
chumenis: & talis instruō fit per baptismum.
Alia autem est instruō, qua instruitur fidelis
populus, qui communicat huic mysterio, & talis
instruō fit in hoc sacramento: & in ab hac in-
struō non repelluntur etiam catechumeni &
infideles, unde dicitur de consecr. distinct. I.* Epi-
scopus nullum prohibeat ingredi ecclesiam, & au-
dire uerbum Dei, siue gentilem, siue hereticum,
siue iudæum, uique ad missam catechumenorum,
in qua scilicet continetur instruō fidei.

AD QUINTVM dicendum, q̄ in hoc sacramēto,
& maior deuotio requiritur quam in alijs sacramē-
tis (propter hoc quod in hoc sacramento totus
Christus continetur) & etiam cōior, quia in hoc
sacro requiritur deuotio totius populi, pro quo
factūcū offerunt, & non solum percipientium
sacrū, sicut in alijs lacris. & ideo ut Cyprianus di-
cit, Sacerdos p̄fatione p̄missa parat fratribus mē-
tes, dicendo, sursum corda, ut dum responderet
be, habemus ad Dominū, admoneatur, nil aliud
sequam Deum cogitare debere.

AD SEXTVM dicendum, q̄ in hoc sacro (sicut di-
ctum est) tanguntur ea quæ pertinent ad totam
ecclesiam. & ideo quedam dñi à choro, quæ per-
tinent populum: quorū quedam chorus totali-
ter prosequitur, quæ s. toti populo inspirantur: q̄
dā uero populus prosequitur, sacerdote inchoante,
qui personam Dei gerit in signum, q̄ talia per-
veniunt ad populum ex reuelatione diuinæ, sicut
fides & gloria cœlestis & ideo sacerdos iehoat Sym-
bolum fidei, & Gloria in excelsis Deo. Quædam
vero dicuntur per ministros, sicut doctrina uete-
nis & noti testamenti, in signum, q̄ per ministros
Dei missos, est doctrina hęc populis annūtiata.
Quædam vero sacerdos solus prosequitur: quæ s.
appropriatum officium sacerdotis pertinent, ut s.
dona & preces offerat pro populo, sicut dicitur
Heb. 5. In his tamen quedam dicit publice, s. quæ
pertinent & ad sacerdotem, & ad populum, sicut
sunt orationes communes: quedam vero pertinēt
ad solum sacerdotem, sicut oblatio & cōsecratio:
& ideo quæ circa hęc sunt dicenda, occulite à sacer-
dote dñi. In utrisque tamen excitat attentionem
populi dicendo, Dñs vobiscum, & expectat assen-

A sum dicentium, Amen. & ideo ēt in his quæ secre-
te dñi, publice p̄mittit, Dñs vobiscum. & subiungit,
Per omnia lēcula seculorum. Vel lēcrete ali-
qua sacerdos dicit, in signum, q̄ circa Ch̄i passio-
nem discipuli, nō nisi occulite, cōfitebanī Ch̄m.

AD SEPTIMVM dicendum, q̄ efficacia uerborū
sacrālium impediſi potest per intentionē sacer-
dotis: nec tamen est inconueniens, q̄ à Deo petam
mus id, quod certissime scimus ipū facturum,
sicut Christus Ioan. 17. petit suam clarificationē.
Non tamen v̄ ibi sacerdos orare, ut consecratio
impleatur, sed ut nobis fiat fructuosa. Vnde signā-
ter dicit, Vt nobis corpus & sanguis fiat. & hoc si-
gnificant uerba, q̄ p̄mitit dicens Hanc oblatio-
nem facere digneris benedictam, fīm † August. i.
per quam benedicāmur, & per gratiam adscriptā, i.
per quam in celo ascribamur: ratam, i. per quam
de uisceribus Christi esse censeamur: rationabilē,
id est, per quam a bestiali sensu exuamur: accepta-
bilem, ut qui nobis p̄sp̄s displicemus, per hanc ac-
ceptabiles eius unico filio timus.

AD OCTAVVM dicendum, q̄ licet hoc sacramē-
tum ex seipso p̄fatur omnibus antiquis sacri-
ficijs: tamen sacrificia antiquorum fuerunt Deo
acceptissima ex eorum deuotione. Petit ergo sa-
cerdos, ut si hoc sacrificiū accepte ēt à Deo ex de-
uotione offerentiū, sicut illa accepta fuerunt Deo.

AD NONVM dicendum, quod sacerdos non pe-
tit, nequod species sacramentales deferantur
in celum, neque corpus Christi uerum, quod ibi es-
se non desinit: sed petit hoc pro corpore mystico
(quod s. in hoc sacramento significatur) ut s. ora-
tiones sacerdotis & populi angelus assistens dimi-
nis mysterijs, Deo repræsentet, fīm illud Apocal. 8.
Ascendit fūmus incensorum de oblationib. san-
ctorum de manu angeli. Sublime autem altare Dei
dicitur, uel ipsa ecclesia triumphans, in quam trā-
ferri petimus, uel ipse Deus, cuius participationē m-
petimus: de hoc enim altari dicitur Exod. 20. Nō
alcedes ad altare meum per gradus, i. in Trinitate
gradus non facies. Vnde per Angelum intelligitur
ipse Christus, qui est magni confiliū Angelus, qui
corpus suum mysticum Deo patri coniungit, &
ecclesia triumphantī, & propter hoc etiam missa
nominatur: quia per angelum sacerdos preces ad
Deum mittit, sicut populus per sacerdotem: uel
quia Christus est hostia nobis missa à Deo. unde
& in fine missæ Diaconus in festiuis diebus popu-
lum licentiat, dicens: Itē missa est, scilicet hostia ad
Deum per angelum, ut scilicet sit Deo accepta.

ARTICVLVS V.

Vtrum ea quæ in celebratione huius sacramenti
aguntur, sint conuenientia.

AD QUINTVM sic proceditur. Vt q̄ ea quæ in ce-
lebratione huius Sacramenti aguntur, nō sint
conuenientia. Hoc enim sacramētum ad nouum
testamentum pertinet, ut ex forma ipsius appareat.
In novo autem testamento non sunt obseruande
ceremoniæ ueteris testamenti, ad quas pertinebat
q̄ sacerdos & ministri aqua lauabantur, quando
accedebant ad offerendum: legitur enim Exod. 30.
Lauabunt Aaron & filii eius manus suas ac pedes,
quando ingressuri sunt tabernaculum testimonij,
& quando accessuri sunt ad altare. non est ergo
conueniens, quod sacerdos lauet manus suas in-
ter missarum solennia.

¶ Pr̄t.

De consecr.
dī. 2. c. Vtrū
s. b. a. mc-
di.

E

4. sent. dī.
13. in expo-
lit. et opus
6. cap. 5. et
opus. 6. per
totum.

¶ 2 Præt. Ibidem Dñs mandauit, qd Aaron adolecer incensum suave fragrans sup. altare, quod erat ante propitiatorium: quod etiam pertinebat ad cœrenonias veteris testamenti: inconuenienter ergo in missa sacerdos thurificatione utitur.

¶ 3 Præt. Ea quæ in sacris ecclæsiæ aguntur, non sunt iteranda: inconuenienter igitur Sacerdos multoties iterat cruce signationes super hoc sacramentum.

¶ 4 Præt. Apostolus dicit Hebr. 7. Sine ulla cœtradictione, quod minus est, à maiori benedicitur: sed Christus qui est in hoc sacramento, post consecrationem est multo maior sacerdote. inconuenienter igitur sacerdos post consecrationem, benedic hoc sacramentum, cruce signando.

¶ 5 Præt. In sacramento ecclæsia nihil debet fieri, quod ridiculosum videatur. Videatur autem ridiculosum gestulationes facere, ad quas pertinere uidentur, p. sacerdos quandoque brachia extendit, manus iungit, digitos complicat, & seipsum inclinat ergo hoc non debet fieri in hoc sacramento.

¶ 6 Præt. Ridiculosum etiam uidetur, quod sacerdos multoties se ad populum vertit, & multoties populum salutet: non ergo debent hæc fieri in cœlebratione huius sacramenti.

¶ 7 Præt. Apost. 1. Corinth. 1. pro inconuenienti habet, quod Christus diuinus sit: sed post consecrationem Christus est in hoc sacramento. inconuenienter ergo hostia frangitur à sacerdote.

¶ 8 Præt. Ea quæ in hoc sacramento aguntur, passionē Christi repræsentant: sed in passione Christi corpus fuit diuisum in locis quinque vulnerū, ergo corpus Christi in quinque partes frangi debet magis, quam in tres.

¶ 9 Præt. Totum corpus Christi in hoc sacramento seorsim consecratur à sanguine. Inconuenienter ergo una pars eius sanguini miscetur.

¶ 10 Præt. Sicur corpus Christi proponitur in hoc sacramento ut cibus, ita & sanguis Christi ut potus: sed sumptioni corporis Christi nō adiungitur in cœlebratione missæ aliis corporalibus cibis. inconuenienter igitur sacerdos post sumptionem sanguinis Christi, nūnum non consecratum sumit.

¶ 11 Præt. Veritas debet respondere figure: sed de agno paſchalī, qui fuit figura huius sacramenti, mandatur quod non remaneret ex eo quicquam usque manū: inconuenienter igitur hostie consecrate referuantur, & non statim sumintur.

¶ 12 Præt. Sacerdos pluraliter loquitur audientib. cum dicit, Dñs uobiscum, & Gratias agamus: sed inconueniens uidetur pluraliter loqui uni soli & maxime minori. ergo inconueniens uidetur, qd sacerdos uno tantum ministro presente, celebret missam. Sic igitur uidetur, qd inconuenienter aliqua agantur in cœlebratione huius sacramenti.

SED IN CONTRARIUM est ecclæsæ consuetudo, qd errare non pōt: utpote Spiritu sancto instruta.

RESPON. Dicendum, qd (sicut supra dictum est *) in sacramentis dupliciter aliquid significatur, scilicet & factis, ad hoc qd sit perfectior significatio. Significantur autem uerbis in cœlebratione huius sacramenti, quædam pertinentia ad passionem Christi, quæ representantur in hoc sacramento, uel etiā ad corpus mysticum, quod significatur in hoc sacramento, & quædam pertinentia ad usum huius sacramenti, qui debet esse cum deuotione & reuerentia. & ideo in cœlebratione huius mysterij quædam aguntur ad representandam passionem Christi, uel etiam dispositionem corporis mystici, &

p. quædam aguntur pertinentia ad deuotionem, & reuerentiam huius sacramenti.

AD PRIMVM ergo dicendum, qd ablutionis manū sit in cœlebratione missæ, propter reuerentiam huius sacramenti. & hoc dupliciter. Primo, quidem, quia aliqua pretiosa tractare non cōsueuimus, nisi manibus abluti, vnde indecens uidetur, qd ad tan- tum sacramentum aliquis accedit manibus etiam corporaliter inquinatis. Secundo, propter significatiōnem: quia ut Dion. * dicit 3. Eccl. hierar. extremitatum ablutionis significat emundationem ēt à minimis peccatis, secundum illud Ioan. 13. Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes lauer. & talis emundatio requiriatur ab eo, qui accedit ad hoc sa- cernotium: quod etiam significatur per confessio- nem: quia si ante introitum missæ, & hoc idem si gnificabat ablutionis sacerdoti in veteri lege, ut ibi- dem Dion. * dicit. Nec tamen ecclæsia hoc seruat tanquam ceremoniale veteris legis preceptum, sed quasi ab ecclæsia institutum, sicut quiddam sūm se conueniens. & ideo non eodem modo obseruat sicut tunc prætermissit enim pedum ablutionis, & seruatur ablutionis manuum, quae potest fieri magis in promptu, & que sufficit ad significandā perte. Etiam mundationem. Cum enim manus sit organum organorum (ut dñ tertio de anima) * omnia corpora attribuuntur manibus, unde in Psal. 23. dicitur, Lauabo inter innocentes manus meas.

AUDITE ENDEVM dicendum, qd etiam thurificatione non utimur quasi ceremonialia præcepto legis, sed sicut ecclæsæ statuto, vnde non codē mo- do utimur, si cut in legi veteri erat statutum: Per- fecta autem ad duo. Primo quidem, ad reuerentia huius sacramenti, ut, s. per bonum odorem depellatur si quid corporaliter prauis odoris in loco fuerit, quod possit provocare horrem. Secundo p- tinet ad representandum effectum gratia, quæfig- cut bono odore Christus plenus fuit (sūm illud Gen. 27. ecce odor filii mei, sicut odor agripleni) & à Christo derivatur, ad fideles officio ministrorum, secundum illud 2. Corinth. 2. Odorem notitiae suæ spargit per nos in omnī loco. & ideo undique thurificato altari, per quod Christus designatur, thurificantur omnes per ordinem.

AD TERTIUM dicendum, quod sacerdos in cœlebratione missæ utitur crucis signatio, ad exprimendam passionem Christi, quæ ad crucem est terminata. Est autem passio Christi quib[us]dam quasi gradibus peracta. Nā primo fuit Christi traditio, quæ facta est à Deo, Iuda, & iudæis: quod si- gnificat trina crucis signatio, supra illa uerba, Hæc dona, hæc munera, hæc sancta sacrificia illibata. Se- condū fuit Christi uenitio. est autem uenitus sacerdotibus, scribis & phariseis. Ad quod signifi- candum fit iterum trina crucis signatio supra illa uerba, Benedictam a scriptam, ratam. Vel ad offendendū pretium uenitioris, striginta denarios. Ad- ditur autem & duplex super illa uerba, Ut nobis corpus & sanguis &c. ad designandam personam Iude uenitoris & Christi uenitii. Tertiū autem, fuit presignatio passionis Christi facta in cena. Ad quod designandum sunt tertio duæ crucis, una consecratione corporis, alia in consecratione san- guinis. ubi utrobius dicitur, Benedictix. Quarto autem fuit ipsa passio Christi, vnde ad representandum quinque plagas Christi, fit quarto quintuplex cru- ces signatio super illa uerba, Hostiam puram, hostiā sanctam, hostiā immaculatam, panē sanctum uitæ eternæ, & calicē salutaris perpetua. Quintū, repræ- sentatur

De mis-
& digestio-
ablutione.

Cas. eccl.
hierar. a se
dio illius.

Eodem le-
conduc-
do.

Alias, qui
magis fuit.
cit.
Lib. 3. ter.
38.9.2.

De thuri-
ficatione.

De em-
urie in mu-
significa-
tione.

la Jésus
in aliis.

Ques. 6.

sentatur extensio corporis & effusio sanguinis, & fructus passionis per trinam crucisignationem, que fit super illis uerbis, Corpus & sanguine sumpli-
rimus, omni benedictione &c. Sexto, representantur triple oratio, quam fecit in cruce. Vnam pro persecutorib. eum dixit, Pater ignosce illis. Secundam pro liberatione à morte, cū dixit, Deus meus Deus meus, ut quid dereliquisti me? Tertia pertinet ad adoptionem gloriae, cum dixit, Pater in manus tuas commendabo spiritum meum. Et ad hoc significandū fit tria crucisignatio super illa uerba, sanctificas, uiuificas, benedicis &c. Septimo, representantur tres hore, quib. peperit in cruce. s. à sexta usque ad horam nonam. & ad hoc significandū fit iterum tria crucisignatio ad illa uerba, Per ipsum, & cum ipso, & in ipso. Octauo autem representatur separatio animæ à corpore p duas cruces subsequenter extra calicem factas. Non autem representatur resurrectio tertia die facta, p tres cruces, que fiunt ad illa uerba, Pax Domini sit semper vobiscum. Potest autem breuius dici, q̄ consecratio huius sacrī, & acceptatio huius sacrificii, & fructus ipsius procedit ex virtute crucis Christi, & ideo ubicumque fit mentio de aliquo horū, sacerdos crucisignatione utitur.

Ad QVARTVM dicendum, quod sacerdos post consecrationem non uiritur cruce signatione ad benedicendum & consecrandum, sed solum ad commemorandum virtutem crucis & modum passionis Christi, ut ex dictis patet.*

Ad QUINTVM dicendum, q̄ ea que sacerdos in missa facit, non sunt ridiculose gesticulationes, fiunt enim ad aliquid representandum. Quod n. sacerdos brachia extendit post consecrationem, significat extensionem brachiorū Christi in cruce. Leuat etiam manus orando, ad designandum q̄ oratio eius dirigitur pro populo ad Deum, s. in illud Thren. 3. Leuemus corda nostra cum manibus ad Dominum in celos. & Exod. 17. dī, q̄ cum lenaret Moyses manus, uiincebat Israel. Quod autem manus interdum iungit, & se inclinat, est suppliciter & humiliiter orantis, & designat humilitatem & obedientiam Christi, ex qua passus est. Digitos autem iungit post consecrationem, s. pollicem cu in dico, quib. corpus Christi consecratū tetigerat, ut si qua particula digitis adheserit, non dispergatur, quod pertinet ad reuerentiam sacramenti.

Ad SEXTVN dicendum, q̄ quinques se sacerdos uertit ad populum, ad significandum q̄ dominus die resurrectionis quinques se manifestauit, ut supra dictum est * in tractatu de resurrectione Christi. Salutat autem septies populum, s. quinq; uicib. quibus se conuerit ad populum, & bis q̄ se non conuerit, (s. cum ante præfationem dicit, dominus vobis sc̄cum, & cum dicit, Pax domini sit semper vobiscum) ad designandum septiformem gratiam spiritus sancti: Episcopus autem celebrans in festis, in prima salutatione dicit, Pax vobis, quod post resurrectionem discipulis dixit, Dns, cuius personali representat præcipue episcopus.

Ad SEPTIMVM dicendum, q̄ fractio hostiae tria significat: primo quidem ipsam diuisionem corporis Christi, que facta est in passione: secundo distinctionem corporis mystici in diuersos status: tertio distributionem gratiarum procedentium ex passione Christi, ut Dion. * dicit 3. c. Eccles. hierar. unde talis fractio non inducit diuisionem Christi.

Ad OCTAVVM dicendum, q̄ sicut Sergius Papa dicit * (h̄ de consecr. dist. 2.) triforme est corpus

A Dñi. Pars oblatā in calicem missā, corpus Christi quod iam resurrexit, monstrat. ipsum Christum, & beatam Virginē, vel si qui alij sancti cū corporib. iam sunt in gloria. Pars comesta, ambulas adhuc super terrā, q̄a uiuentes in terra, facio * uitū-
tur, & passionib. contenterit, sicut & pams comestur.
Alias uniuersitas

Hōstia diuiditur in partes, sintea beatos.

B Plene, sicut rotas uiuos, seruata sepulcros. Quidam tamen dicunt, quod pars in calicem missā, significat eos, qui uiuunt in hoc mundo: pars autem extra calicem seruata significat plene beatos scilicet quantum ad animam & corpus: pars autem comesta, significat ceteros.

C AD NONVM dicendum, q̄ per calicem duo possunt significari. Vno modo ipsi passio Christi, q̄ representatur in hoc sacramento, & līm hoc per partem in calicem missam, significantur illi, qui adhuc sunt participes passionum Christi. Alio modo, potest significari fructus beata, quae etiā in hoc sacramento prefiguratur. & ideo illi quorum corpora iam sunt in plena beatitudine, significantur per partem in calicem missam. Et est notandum, q̄ pars in calicem missā, non debet populo dari in supplementum communionis, quia panem int̄actum non porrexit Christus, nisi Iude proditor.

D AD DECIMVM dicendum, q̄ uinum ratione sue humiditatis est ablutiuum, & ideo sumitur postuſceptionem huius sacramenti, ad ablendum os, ne aliqua reliquiae remaneat, quod pertinet ad reuerentiam sacramenti. unde extra de celebratione missarum, cap. * ex parte. Semper sacerdos uino perfundere debet, postquam totum percepit eucharistie sacramentum, nisi cum eodem die aliam missam debuerit celebrare, ne si forte uinū perfusionis acciperet, celebrationem aliam impedit. & eadem ratione perfundit uino digitos, quibus corpus Christi tetigerat.

E AD UNDECIMVM dicendum est, quod ueritas quantum ad aliquid debet respondere figura, q̄a. l. non debet pars hostiae consecrare, de qua sacerdos & ministri uel etiam populus communicat, in crastinum reseruari. unde, ut h̄ de consecr. dist. 2. Clemens Papa * statuit, quod tanta holocausta in altari offerantur, quanta populo sufficere debeant: quod si remanserint, in crastinum non reseruent, sed cum timore & tremore clericorum diligētia consumantur: quia tamen hoc sacramentū quotidie sumendum est (non aut agnus palchalis quotidie sumebatur) ideo oportet alias hostias consecratas pro infirmis consecrare. unde in eadē dist. legitur, * Presbyter eucharistiam semper habeat pararam, ut q̄n quis infirmatus fuerit, statim cum communicet, ne fine communione moriatur.

F AD DVODECIMVM dicendum, quod in solenni celebrationē missē, plures debent adesse. unde So-
ter Papa * dicit, ut habetur de consecr. dist. 1. Hoc quoque statutum est, ut nullus presbyterorū, missarum solennia celebrare presumat, nisi duob. p̄sentib. sibiq; r̄identib. ipse tertius habeatur: quia cum pluraliter ab eo dī, Dns vobiscum, & illud i-
secretis, orate pro me, apertissime conuenit, ut ip-
sius

In decret.
lib. 3. tit. 4.
c. ex parte,
& est. 5.

De consecr.
dist. 2. c. Tri-
bus gradib.

De consecr.
dist. 2. c. Pre-
byter.

sius indeatur salutatio. Vnde & ad maiorem folennitatem, ibidem statutum legitur, quod ep̄s cū pluribus missarum solennia peragat: in missis tamen priuatis sufficit unum habere ministrum, qui gerit personam totius populi catholicī, ex cuius persona sacerdoti pluraliter respondet.

ARTICVLVS VI.

Vtrum possit sufficienter occurri defectibus circa celebrationem huius sacramenti occurribus statuta ecclesie obseruando.

*A*D SEXTVM sic proceditur. Vr̄ quòd non possit sufficienter occurri defectibus, qui circa celebrationem huius sacramenti occurunt, statuta ecclesie obseruando. Contingit enim quandoq;, quòd sacerdos ante consecrationem, uel postmodum ritur, uel aliquia alia infirmitate impeditur, ne sacramentum sumere possit, & missam perficere. ergo uidetur quòd nō possit impleri statutum ecclesie, quo pr̄cipitūr quòd sacerdos consecrans, suo sacrificio communiceat.

*P*ret. Contingit quandoque, quòd sacerdos ante consecrationem uel post recolit se aliquid comedisse uel bibisse, uel etiam alicui peccato mortali subiacere, uel etiam excoicationi, cuius prius memoria nō habebat. necesse est ergo, q̄ ille q̄ est in tali articulo cōstitutus, peccet mortaliter cōtra statutū ecclesie faciens, siue sumat, siue nō sumat.

*P*ret. Contingit quaque, q̄ in calicem musca, uel aranea, uel aliquod animal ueneno sumit post consecrationem, uel etiam cognoscit sacerdos calici uenenum esse immixtum ab aliquo maleolo causa occidendi ipsum. In quo casu si sumat, uel mortaliter peccare, se occidendo uel Deū tentando: similiter si non sumat peccat, cōtra statutū ecclesie faciens. ergo v̄r̄ esse perplexus & subiectus necessitatē peccandi, quòd est inconueniens.

*P*ret. Contingit quandoq;, q̄ per negligētiā ministri, aut aqua non ponitur in calice, aut etiam nec uinum, & hoc sacerdos aduertit. ergo in hoc etiam casu uidetur esse perplexus, siue sumat corpus sine sanguine (quasi imperfēctum faciens* sac̄m) siue non sumat nec corpus nec sanguinē.

*P*ret. Contingit quaque, quòd sacerdos nō recolit se dixisse uerba consecrationis, uel etiam alia quæ in celebratione huius sac̄i dñi. Vr̄ ergo peccare in hoc casu, siue reiteret uerba super eandem materiam, quæ forte iam dixerat siue vtatur pane & vino non consecrat, quasi consecratis.

*P*ret. Contingit quandoque propter frigus, quòd sacerdoti dilabitur hostia in calicem, siue ante fractionem, siue post. In hoc ergo casu non poterit sacerdos ritum ecclesie implere, uel de ipsa fractione, uel etiā de hoc, quòd sola tertia pars mittatur in calicem.

*P*ret. Contingit quandoque, quòd per negligētiā sacerdotis languis Christi effunditur, uel etiam, quòd sacerdos sacramentum sumptum uomit, aut etiam quòd hostia consecrata, tandem cōseruantur, ut putrefiant, uel etiam à muribus corrodantur, uel etiam qualitercumque perdantur. In quibus casibus non uidetur posse huic sacramento debita reverentia exhiberi secundum ecclesias statuta. Non uidetur ergo, q̄ his defectibus seu periculis occurri possit, saluis ecclesias statutis.

SED CONTRA est, quòd sicut Deus, ita ecclesia non pr̄cipit aliquid impossibile.

ARTIC. VI.

*R*ESPON. Dicendum, q̄ periculis seu defectibus circa hoc sacramentum contingentibus dupliciter potest occurri. Vno modo preueniendo, ne cī licet periculum accidat: alio modo subsequendo, vt scilicet id quod accidit emendetur vel adhibendo remedium, uel latenter per penitētiā eius qui negligenter egit circa hoc sacramentum.

*A*D PRIMVM ergo dicendū, q̄ si sacerdos morte, aut infirmitate gravi occupetur ante consecrationem corporis & sanguinis Dñi, non oportet ut per alium suppleatur. Si vero incepta consecratione hoc accident (puta cōsecrato corporeante cōsecrationem ianguinis, vel etiam cōsecrato utroque) debet missa celebritas per aliū expleri. Vn de, ut h̄i in Decretis. 7. q. 1. ca. nihil, in Toletoano * concilio legitur, Cenitūs conuenire, ut cum à sacerdotib. missarum tempore mysteria sacra consecrantur, si ægritudinis accidat cuiuslibet cūtūs, quo cōceptum nequeant expiere mysterium, substituerum ep̄o uel presbytero alteri, consecrationem exequi incepit officij. Non enim aliud competit ad supplementū initiatis mysterijs, q̄ tit aut incipiētis aut subsequentis benedictiōne sint completa sacerdotis, quia nec perfecta uideri possunt, nisi pfecto ordine cōpletantur. Cum. n. litus oēs unum in Christo, nihil contrarium diuersitas personarū format, ubi efficaciam prosperitatis uinitas fidei representat. Ne tñ quod naturae languoris causa cōsulitur, in pr̄sumptionis perniciē in convertatur, nullus absq; pr̄uentus patens mōlestiā minister uel sacerdos, cum ceperit imperfecta officia, pr̄lumat omnino relinquere. si quis hoc temerarie pr̄sumperit, excoicationis sententiam sustinebit.

*A*D SECUNDVM dicendū, q̄ ubi difficultas occurrit, semper est accipiendo illud, quod habet minus de periculo. Maxime autē periculose circa hoc sac̄m est, quod est cōtra perfectionem huius sac̄i: quia hoc est in manu sacrilegium. Minus autē est illud, quod pertinet ad qualitatem sumentis: & ideo si sacerdos post consecrationē incepit, recordetur se aliquid comedisse, uel bibisse, nihilominus debet perficere sacrificium, & sumere sac̄m. Similiter si recordetur se peccatum aliquod cōmis̄isse, debet penitere cum propōsito confitendi & satisfaciendi, & sic non indigne, sed fructuose lumen sac̄m. Et eadem rō est si meminerit se excoicationi cūcūmque subiacere. debet enim assumere cū propōsito humiliter absolutionem petendi, & sic per inuisibilis pontificem Iesum Christū absolutionem consequetur quantum ad hunc actū, quòd peragat diuinam mysteria. Si uero ante consecrationem alicuius pr̄dictorum sit memor, tuitus reputarem, maxime in casu mandationis & excommunicationis, quòd missam incepit deseret, nisi graue scandalum timeretur.

*A*D TERTIVM dicendū, q̄ si musca, uel aranea in calicē ante consecrationem ceciderit, aut ē uenēnū deprehēderit esse immixtum, debet effundi, & abluto calice, denū aliud uinū ponit consecrandū. Si uero aliquid horū post consecrationē acciderit, debet animal caute capi, & diligenter lauari & cōburi, & abluto cum cinerib. in sacrarium mitti. Si uero uenēnū ibi esse deprehēderit immixtum, nullo modo debet sumere, nec alijs dare, ne calix uitæ uertatur in mortem: sed debet diligenter in aliquo uasco ad hoc apto cum reliquis conseruari. Et ne sacramentum remaneat imperfectum, debet aliud uinū apponere in calicem, & denū resumere a consecratione sanguinis, & sacrificii perficere.

AD